

Oriģināls : **angļu**

Nr. : **ICC-01/11**
Datums : **2011. gada**
27. jūnijs

PIRMSTIESAS PALĀTA I

Šādā sastāvā : Tiesnese Sanji Masenono Monaganga, Prezidējošā tiesnese
Tiesnese Silvija Šteinere
Tiesnesis Kuno Tarfusers

SITUĀCIJA LĪBIJAS ARĀBU DŽAMAHĪRIJĀ

PUBLISKS DOKUMENTS

Aresta orderis Muammara Muhammeda Abu Minjara Kadafi aizturēšanai

Saskaņā ar Tiesas nolikuma 31. pantu, šis dokuments jādara zināms sekojošiem adresātiem :

Prokurora birojs

Luiss Moreno Okampo, prokurors
Fatū Bensuda, prokurora vietniece

Aizstāvības padome

Cietušo likumīgie pārstāvji

Prasītāju likumīgie pārstāvji

Nepārstāvēti cietušie

**Nepārstāvēti prasītāji
(līdzdalība/kompensācija)**

Sabiedriskā aizstāvja birojs cietušajiem

**Aizstāvības sabiedriskā aizstāvja birojs
cietušajiem**

Valstu pārstāvji

Amicus curiae

TIESAS KANCELEJA

Tiesas sekretārs

Silvana Arbias k-dze

Aizstāvības atbalsta nodaļa

Tiesas sekretāra vietnieks

Didjē Preiras k-gs

Cietušo un liecinieku palīdzības nodaļa

Aizturēšanas nodaļa

**Cietušo līdzdalības un kompensāciju
nodaļa**

Citi

Starptautiskās krimināltiesas (« Tiesa ») **PIRMSTIESAS PALĀTA I** (« Palāta »),

ŅEMOT VĒRĀ 2011. gada 26. februārī vienbalsīgi pieņemto rezolūciju Nr. 1970, ar kuru ANO Drošības padome ir nolēmusi nodot izskatīšanai Tiesas prokuroram situāciju Lībijas arābu Džamahīrijā (« Lībija ») no 2011. gada 15. februāra, saskaņā ar Romas Statūtu (« Statūti »), 13.(b) pantu,

ŅEMOT VĒRĀ, Prasības pieteikumu (« Prasības pieteikums »)¹, attiecībā uz Muammaru Muhamedu Abu Minjaru KADAFI, Seifu al Islāmu KADAFI un Abdullu al SANUSI, kas iesniegts 2011. gada 16. maijā saskaņā ar Statūtu 58. pantu, kurā Prokurors pieprasījis izdot aresta orderi Muammara Muhameda Abu Minjara KADAFI (« Muammar Gaddafi » vai « Gaddafi ») aizturēšanai pamatojoties uz to, ka viņš uzskatāms par kriminālatbildīgu, Statūtu 25. (3)(a) panta nozīmē, par civiliedzīvotāju slepkavībām un vajāšanu, kas kopš 2011. gada 15. februāra pastrādāti visā Lībijas teritorijā un, cita starpā, Tripoli, Bengāzī un Misratā, izmantojot Lībijas valsts pārvaldes aparātu un Lībijas drošības spēkus, kas ir noziegumi pret cilvēci, pārkāpjot Statūtu 7. panta (1)(a) un (h) punktus,

IZSKATĪJUSI Prokurora Prasības pieteikumā sniegto informāciju un pierādījumu materiālu (« Materiāls »), kuru Palāta aplūkojusi saskaņā ar Statūtu 58. pantā iestrādāto normu, lai noteiktu vai ir pamatots iemesls uzskatīt, ka Muammar Kadafi ir pastrādājis Prokurora minētos noziegumus un viņa arests ir nepieciešams,

PAMATOJOTIES uz Statūtu 7.(1)(a) un (h), 19., 25.(3)(a) un 58. pantu,

PAMATOJOTIES uz Prokurora iesniegtajiem Materiāliem, Palāta atzīst, ka lieta pret Muammaru Kadafi ir Tiesas piekritībā, un Tiesai nav šķietama pamata vai acīmredzama iemesla piemērot Statūtu 19. (1) pantā noteiktās tiesības un šajā posmā lemt par to, vai lieta pret Muammaru Kadafi ir pieļaujama, neietekmējot šajā posmā lietas piekritības apstrīdēšanu saskaņā ar Statūtu 19.(2) pantu,

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp un pielikumi

PAMATOJOTIES uz Palātas slēdzienu, ir pamatots iemesls uzskatīt, ka Tunisijas un Ēģiptes notikumu gaismā, kas noveda pie šo valstu prezidentu atkāpšanās 2011. gada pirmajos mēnešos, Lībijas valsts aparāta visaugstākajā līmenī tika pieņemta politika, kuras mērķis bija visiem iespējamiem līdzekļiem, ieskaitot militāra spēka pielietošanu, iebaidīt civiliedzīvotājus, apkarojot manifestācijas pret Muammara Kadafi režīmu, kas aizsākās 2011. gada februārī,

ŅEMOT VĒRĀ, ka ir pamatots iemesls uzskatīt, ka vismaz no 2011. gada 15. līdz 28. februārim, augstākminētās Valsts politikas īstenošanas nolūkā un joprojām piekopjot to pašu *modus operandi*, Lībijas drošības spēki (« Drošības spēki »)² visā Lībijas teritorijā izvērta uzbrukumus pret civiliedzīvotājiem, kas piedalījās manifestācijās pret Muammara Kadafi režīmu un tika uzskatīti par šī režīma pretiniekiem,

ŅEMOT VĒRĀ, ka sakarā ar Drošības spēku izvērsto noziegumu slēpšanas kampaņu ir neiespējami noteikt precīzu uzbrukuma upuru skaitu, tomēr ir pamatots iemesls uzskatīt, ka mazāk kā divu nedēļu laikā, sākot no 2011. gada 15. februāra, Drošības spēki ir nogalinājuši, ievainojuši vai apcietinājuši simtiem civiliedzīvotāju,

Sekojoši, **ŅEMOT VĒRĀ,** ka ir pamatots iemesls uzskatīt, ka Statūtu 7.(1) panta nozīmē, Valsts politikas īstenošanas nolūkos tika izvērsts liela mēroga sistemātisks uzbrukums, kas bija vērsts pret civiliedzīvotājiem, kuri uzstājās pret Muammara Kadafi režīmu un personām, kas tika uzskatītas par šī režīma pretiniekiem,

Īpaši **ŅEMOT VĒRĀ,** ka ir pamatots iemesls uzskatīt, ka visā Lībijas teritorijā un, it īpaši, Tripoli, Misratā un Bengāzī, kā arī pilsētās, kas atrodas tiešā Bengāzī tuvumā, tādās kā Al-Baida, Derna, Tobruka un Adžabija, no 2011. gada 15. līdz vismaz 25. februārim Drošības spēki uzbrukumā civiliedzīvotāju politiskajai opozīcijai pret Muammara Kadafi režīmu ir pastrādājuši slepkavības, kas kvalificējamas kā noziegumi pret cilvēci,

---

² Termins « Drošības spēki » turpmāk apzīmē Lībijas drošības un militāro sistēmu, kuru galvenokārt veido Lībijas bruņotie spēki un policija, militārās izlūkošanas dienesti, ārējās un iekšējās drošības dienesti, revolucionārās komitejas un revolucionāro komiteju nodaļas, Revolucionārā gvarde, Tautas Gvarde, Kaujinieku revolucionārā milicija, brigādes un milicijas vienības.

tāpat **ŅEMOT VĒRĀ**, ka ir pamatots iemesls uzskatīt, ka laika posmā no 2011. gada 15. februāra līdz vismaz 2011. gada 28. februārim vairākās apdzīvotās vietās Lībijas teritorijā un it īpaši Bengāzī, Tripoli un Misratā, kā arī tuvējās pilsētās, civiliedzīvotāji ir kļuvuši par Drošības spēku pastrādātās necilvēcīgās rīcības upuriem, tiem rupji pārkāpjot civiliedzīvotāju pamattiesības, ko motivē ar civiliedzīvotāju politisko opozīciju (reālu vai iedomātu) Muammara Kadafi režīmam,

PAMATOJOTIES uz iesniegtajiem Materiāliem, ir pamatots iemesls uzskatīt, ka Muammar Kadafi, kurš atzīts par neapstrīdamu Lībijas vadītāju visā laika posmā, kas norādīts Prasības pieteikumā, īstenoja augstāko, absolūtu un neapstrīdamu kontroli pār Lībijas valsts varas aparātu, ieskaitot Drošības spēkus, un ka, izmantojot savu stāvokli un sadarbībā ar saviem tuvākajiem līdzgaitniekiem, un it īpaši savu dēlu Seifu al Islāmu Kadafi, viņš iecerēja un īstenoja plānu, kura mērķis bija iebaidīt civiliedzīvotājus un visiem iespējamām līdzekļiem apkarot civiliedzīvotāju manifestācijas pret savu režīmu,

PAMATOJOTIES uz iesniegtajiem Materiāliem, ir pamatots iemesls uzskatīt, ka Muammar Kadafi ir veicinājis minētā plāna īstenošanu, uzņemoties veikt pamatuzdevumus, kas noveda pie iepriekš minēto noziegumu pastrādāšanas un, ka viņa personīgais ieguldījums plāna realizēšanā bijis noteicošais, jo viņa varā bija novērst noziegumu pastrādāšanu, nepildot savus uzdevumus,

turklāt, **ŅEMOT VĒRĀ**, ka ir pamatots iemesls uzskatīt, ka Muammar Kadafi i) plānoja īstenot iepriekš minēto noziegumu mērķa elementus ; ii) apzinājās, ka viņa rīcība ir daļa no vispārēja un sistemātiska uzbrukuma, kas vērsts pret civiliedzīvotājiem, kas tika uztverti kā politiski pretinieki, piemērojot Valsts politiku, ko viņš īstenoja sadarbībā ar saviem tuvākajiem līdzgaitniekiem, kuru vidū viņa dēls Seifs al Islāms Kadafi ; iii) pilnībā apzinājās savu vadošo lomu Lībijas valsts aparāta augšgalā un savu neierobežoto varu pilnībā kontrolējot savus padotos un

iv) apzinājās, ka plāna īstenošana novedīs pie iepriekš minēto noziegumu mērķa elementu īstenošanas un to pieņēma,

tādejādi, **ŅEMOT VĒRĀ**, ka ir pamatots iemesls uzskatīt, ka Muammars Kadafi ir krimināli atbildīgs Romas Statūtu 25. (3)(a) panta nozīmē kā netieši līdzvainīgs zemāk uzskaitītajos noziegumos, kurus no 2011. gada 15. februāra līdz vismaz 2011. gada 28. februārim dažādās Lībijas apdzīvotās vietās, it īpaši Bengāzī, Misratā un Tripoli, kā arī citās tuvējās pilsētās pastrādājuši viņa kontrolē esošie Drošības spēki:

- i. par slepkavībām, kas saskaņā ar Statūtu 7.(1)(a) pantu uzskatāmas par noziegumu pret cilvēci ; un
- ii. par vajāšanu, kas saskaņā ar Statūtu 7.(1)(h) pantu uzskatāma par noziegumu pret cilvēci ,

ŅEMOT VĒRĀ, ka Statūtu 58.(1) nozīmē, Muammara Kadafi arests šobrīd ir nepieciešams, lai nodrošinātu i) viņa ierašanos Tiesā; kā arī to, lai viņš ii) turpmāk vairs nevarētu izmantot savu varu, radot šķēršļus izmeklēšanas procesā vai to apdraudētu, sevišķi organizējot Drošības spēku pastrādāto noziegumu slēpšanu un iii) neturpinātu izmantot savu varu un absolūtās kontroles iespējas pār Lībijas valsts aparātu, lai turpinātu pastrādāt noziegumus, kas ir Tiesas piekritībā,

ŠO IEMESLU DĒĻ, Palāta

IZDOD aresta orderi Muammara Muhammeda Abu Minjara Kadafi aizturēšanai, (kura vārdu raksta arī kā « Qaddafi », « Qadhafi » vai « Kadafi ») un kura fotouzņēmums šeit pievienots, dzimis 1942. gadā pie Sirtas Lībijā, Lībijas arābu Džamahīrijas bruņoto spēku pavēlnieks, tiek saukts par *Revolūcijas vadītāju* un šajā statusā pilda Lībijas valsts vadītāja funkcijas.

Dokuments sastādīts angļu un franču valodā, teksta angļu valodas versija ir noteicošā.

/paraksts/

Tiesnese Sanji Masenono Monaganga

Prezidējošā tiesnese

/paraksts/

Tiesnese Silvija Šteinere

/paraksts/

Tiesnesis Kuno Tarfusers

Sagatavots pirmdien, 2011. gada 27. jūnijā

Hāgā (Nīderlande)